

drejer sig fortrinsvis om arter, der er uden jagtlig interesse eller sjældent forekommende her i landet, som f. eks. brud, gråsæl, knarand, dværgmåge og huldue.

For de arter, der ifølge forslaget kan være genstand for jagt, er det ved fastsættelse af jagttiderne taget i betragtning, at jagt i almindelighed ikke bør være tilladt i vildtets yngletid.

I forslaget er indarbejdet bestemmelserne om *vildtreservater* i reservatloven af 1936 samt loven om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt med undtagelse af bestemmelserne om bekæmpelse af muldvarpe. De beføjelser, der er tillagt det i reservatlovens § 6 omhandlede reservatråd med hensyn til oprettelse af vildtreservater, foreslås henlagt til et vildtnævn bestående af jagtrådet samt repræsentanter for bl. a. landbruget og naturfredningsrådet. Der vil herefter ikke være behov for at opretholde reservatrådet, idet rådets beføjelser med hensyn til iværksættelse af særfredninger i medfør af reservatlovens § 15 kan bortfalde, da sådanne særfredninger fremtidig vil kunne iværksættes i medfør af forslagets § 29.

Om den foreslåede nye bestemmelse om indførelse af en *jagtprøveordning* anførte *landbrugsministeren* i fremsættelsestalen:

„Motiveringen for prøveordningen er fortrinsvis sikkerhedsmæssige grunde, idet et jagtgevær i ukyndige hænder må anses for at være et så farligt våben, at det ud fra samfundsmæssige hensyn er påkrævet, at personer, der ikke tidligere har haft jagttegn, og som ønsker at bruge disse våben til jagtudøvelse, forud skal godtgøre, at de har fornødent kendskab til brugen af jagtvåben og de mest elementære forsigtighedsregler, der bør iagttages.

Spørgsmålet om etablering af en jagtprøveordning er i jagtlovs-kommissionen rejst af jagtorganisationernes fællesudvalg og vandt her almindelig tilslutning, idet alene landboforeningernes repræsentant ville foretrække en frivillig prøveordning ud fra den betragtning, at en obligatorisk prøveordning næppe ville kunne forebygge meningsløse ulykker. Det er utvivlsomt rigtigt at se i øjnene, at man ikke ved gennemførelse af en obligatorisk prøveordning kan sikre sig fuldt ud imod ulykkestilfælde under jagt, men det kan næppe være rimeligt, om dette synspunkt skulle føre til, at samfundet var afskåret fra ved passende regler at søge sådanne ulykker begrænset mest muligt, og hertil synes den foreslåede prøveordning at kunne blive et virksomt bidrag.

Det er tanken, at prøven skal aflægges for særlige sagkyndige, der beskikkes af landbrugsministeriet, og således som ordningen